

leve med, men at man rent faktisk også kunne operere med, at det ikke var noget problem at lade være med at have skattestigninger eller endda finde ud af, at man kunne sætte skatten ned. Det er jo ligesom i socialdemokratisk terminologi, men det forstår jeg godt. Når man sådan ser den kommunale skattestigning i 1990'erne, så er det ligesom et helt afgørende krav, at den kommunale skat i hvert fald skal have lov til at stige. Det er sådan den første grundsætning, man lærer i Socialdemokratiet om den kommunale økonomi.

Vi har altså en anden indgangsvinkel til det. Det, at man aftaler økonomien mellem stat og kommune, er jo for, at man kan holde nogle samlede rammer, som jeg også troede Socialdemokratiet også et eller andet sted alligevel bekendte sig til, selv om vi kan diskutere, hvordan det rent praktisk gik i 1990'erne. Men hvis man har det, så må man jo også anerkende, at der skal være nogle redskaber til at sikre det, og der har regeringen haft vores støtte til at prøve at sikre redskabet omkring skattestoppet i den aftalemodel, man har, og der har regeringen så valgt alligevel ikke at se så nøgternt på det, som den ellers selv havde lagt op til, og med det giver man da resten af oppositionen en anledning til at problematisere noget, som vi sagtens kan se en pointe i.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

**Klaus Hækkerup (S):**

Jo, jo, alt det der, undskyld mig, snak om, hvad Socialdemokratiet vil – lad mig bare sige, at det, vi gjorde i 1990'erne, var, at vi prioriterede væksten i den offentlige sektor til at ligge i kommunerne, og for at sikre den kommunale ansvarlighed skulle de selvfølgelig betale det over skatten, så det samlede skattetryk i den tid, Socialdemokratiet sad i regering, var uændret.

Men hr. Thulesen Dahl svarede ikke på mit spørgsmål, og det er det, jeg egentlig gerne vil bede ham om. Hvilke skattestigninger er acceptable for Dansk Folkeparti, hvis de kommer? Jeg er da helt enig i, at hvis kommunerne kan holde skatten i ro, hvis de kan sætte den ned: fint, flot, godt! Erfaringerne viser bare, at det kan de ikke, og derfor er mit spørgsmål: Hvad er smertegrænsen for Dansk Folkeparti? Hvor længe vil man vende det blinde øje til og lade fem og syv være lige? Hvornår vil Dansk Folkeparti sige, at det her er for uretfærdigt i forhold til det meget voldsomme og grove indgreb, vi lavede over for

Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune i 2003?

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Hr. Klaus Hækkerup må forstå, at det faktisk ville være helt tosset at komme med sådan et tal, for hele ideen er jo at opdyrke en respekt for den aftale, kommunerne selv vælger at indgå med regeringen, og hvis man derfor på forhånd vælger et tal og siger, at den her skattestigning er accepteret, så har man jo i udgangspunktet ændret på det, der i givet fald aftales. Så er man jo startet med at sige: O.k., jamen så forventer vi nærmest en skattestigning på det her niveau, og så starter vi der. Det vil ikke give nogen mening.

Det afgørende for os er, at der står respekt om de aftaler, der laves. Så kan vi diskutere, om aftalernes indhold er det rigtige og skulle være anderledes, om der skulle være mere luft i den kommunale økonomi til at varetage de opgaver, der ligger der. Det synes jeg er en rigtig god diskussion at have. Det har bare ikke noget med den her diskussion at gøre. Det handler alene om at sikre en respekt om det her system.

Så siger hr. Klaus Hækkerup, at det jo har vist sig i praksis, at kommunerne altid vil sætte skatterne op. Ja, det kan jeg da godt forstå med den socialdemokratiske baggrund i 1990'erne, at man siger, for det var fuldstændig umuligt at få kontrol over de her ting. Der må hr. Klaus Hækkerup altså bare acceptere, at vi er nogle, der trækker lidt på smilebåndet, når hr. Klaus Hækkerup siger, at der var så godt styr på det i 1990'erne, når man nu ser aftaler blive indgået på et niveau og med så en klar overskridelse, og at der ingenting sker. Næste år: En aftale bliver indgået, klar overskridelse, ingenting sker.

**Formanden:**

Vi skal undgå overskridelser! Så er det hr. Jens Peter Vernersen. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Vernersen (S):**

Nu er det jo også formanden for Finansudvalget, der er ordfører i den her sag, hr. Thulesen Dahl, og nu hr. Thulesen Dahl selv bringer sig ind, så går jeg ud fra, at det er fuldstændig klarlagt, at der i 1993 var et kæmpe underskud på statens budget i størrelsesordenen næsten 50 mia. kr. Da vi kom frem til 2001, var der et næsten lige så stort overskud. Jeg har lige her, fordi jeg vidste, det her ville komme frem, trukket ud